

שבת

קדש

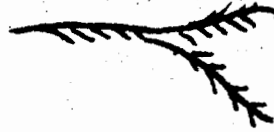
אלוני - יצחק

מי שפוגע חברו בשבת, לא יאמר לו: צפר א טב א ו,
 אלא יאמר: שבת שלום או שבת טוב,
 ועל זה נאמר: "זכור את יום השבת לקדשו"; רוצה לאמר:
 לעולם יזכור את יום השבת.

אָשָׂא אֶת אֶפְרַיִם בְּזַפְרֵי־לַחַם קֹשׁ בְּרוּכָה
 לְכַבוֹד הַשַּׁבָּת הַקְּדוּשָׁה וְהַטְהוּרָה -
 וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיהָ אֶל-פְּחַד-אָבִי
 לְהַאֲדִיר מַחֲשָׁפֵי בְּשָׂרִי וְלַטְהַר לִבִּי
 מִרְעִיּוֹנֵי-חֹל לְיוֹם-יוֹם צְרוּרֵי-בָּת -
 אֲשֶׁר יָדֵי קֹשׁ "לְהַדְלִיק בְּרוּת שֶׁל
 שַׁבָּת.

כי הדלקתי ברותי והצעתי מסתי והחלפתי שמלותי לכבוד
 יום השבת, ואעיד אשר בראת בששת ימים כל-היצור, ואשנה
 ואשלש עוד להעיד על-כוסי בתוך שמחתי כאשר בוייתני
 לזכרו ולהתענג ביתר בשמתי אשר נתת בי.

קידדיטש

ויכולו השמים והארץ וכל-צבאם; ויכל אלהים ביום השביעי את כל מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה; ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

ברוך אתה אדוני אלהינו מלך העולם - בורא פרי הגפן
ברוך אתה ד' אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו ורצה בנו, ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילנו זכרון לעשה בראשית. כי הוא יום תחלה למקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. כי שבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו, ברוך אתה יי - מקדש השבת.

בוראי בשלום,
עשרת בעלה
גם בשמחה ובצהלה
תןך אמוני עם-סגולה
בוראי כלה -
בוראי כלה.

לקראת שבת
לכו ונלכה
כי היא מקור הברכה
מראש מקדם נסוכה
לשם ולתפארת
ולתהילה.

לכה דודי לקראת כלה -
פני שבת נקבלה

שני מלאכי השרת מלווין לו לאדם בערבי-שבת מבית-הכנסת
לביתו - אחד טוב ואחד רע. וכשבא לביתו ומצא בר דלוק
ושלחן ערוך ומטה מוצעת, מלאך הטוב אומר: "יהי רצון
שתהא לשבת אחרת כן!" ומלאך הרע עונה "אמן" בעל כרחו.
ואם לאו - מלאך הרע אומר: "יהי רצון שתהא לשבת אחרת
כן" - ומלאך הטוב עונה "אמן" בעל כרחו.

פרשת השבוע

זפידות * לטבת

יה רכון עלם ועלמיה
אנת הוא מלכא מלך מלכיה
עובד גבורתך ותמהיה
שפר קדמך להחריא
שבחין אסדר צפרא ורמשא
לך אלהא קדישא די ברא
כל נפשא
עירין קדישין וכני אנשא
חיות ברא ועופי שמיא.

מנחה ושמחה אור ליהודים
יום שבתון יום מחמדים
שומריו וזוכריו המה מעידים
ככי לששה כל ברואים ועומדים
שמי שמים ארץ וימים
כל-צבא מרום גבוהים ורמים
תנין ואדם וחית ראמים
כי ביה יי צור עולמים.

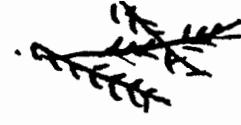
צור משלו אכלנו
ברכו אמוני
שבצענו והותרנו כדבר יי.

הזן את עולמו רוענו אבינו
אכלנו את לחמו ויינו שתינו
על-כן בודה לשמו ובהללו בפינו;
אמרנו וענינו: אין קדוש כיי.
צור משלו אכלנו...
יבנה המקדש עיר ציון תמלא
ושם בשיר שיר חדש וברננה בעלה
הרחמן הנקדש יתברך ויתעלה
על כוס יין מלא כברכת יי.
צור משלו אכלנו...

כל מקדש שביעי כראוי לו
 כל שומר שבת כדת מחללו
 שכרו הרבה מאד על פי פעלו
 איש על מחנהו ואיש על דגלו
 יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו
 כל זרע יעקב יכבדוהו כדבר המלך ודתו
 לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתה
 כל עדת ישראל יעשו אותו.

סיון

יהוה רועי לא אחסר;
 בנאות דשא ירכיזני
 על מי מנוחות ינהלני;
 נפשי ישוב
 ינחני במעגלי צדק למען שמו;
 גם כי אלך בגיא צלמות
 לא אירא רע כי אתה עמדי
 שבטך ומשענתך המה ינחמוני;
 תערוך לפני שלחן נגד צוררי
 בשנת בשמן ראשי כוסי רויה;
 אך טוב וחסד ירדפוני
 כל ימי חיי;
 ושכתי בבית יהוה לארך ימים;

בשוב ה' את שיבת ציון
 היינו כחולמים
 אז ימלא שחוק פינו
 ולשוננו רינה
 אז יאזרו בגויים
 הגדיל ה' לעשות עם אלה
 בשוב ה' את שיבת ציון
 כאפיקים בנגב
 הזורעים בדמעה הידד
 ברינה יקצורו.

